

ánima mea, vidístis? Páululum cum pertransíssem eos, invéni quem díligit ánima mea : ténui eum, nec dimíttam donec intro dúcam illum in domum matris meæ, et in cubículo genitrícis meæ.

R. María Magdaléne, et áltera María ibant dilúculo ad monuméntum : * Jesus, quem quæritis, non est hic : surréxit, sicut locútus est : præcedet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis. **V.** Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum orto jam sole : et introeúntes vidérunt júvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis. — Jesus.

Lectio ij. **Cap. viij.**

Quis mihi det te fratrem meum sugéntem úbera matris meæ, ut invéniam te foris, et deósculer te, et jam me nemo despíciat? Apprehéndam te, et ducam in domum matris meæ : ibi me docébis, et dabo tibi póculum ex vino condíto, et mustum malórum granatórum meórum. Læva ejus sub cápite meo, et dextera illíus amplexábitur me. Adjúro vos filiæ Jerúsalem, ne suscitétis, neque

evigiláre faciátis diléctam donec ipsa velit.

R. Congratulámini mihi omnes qui díligitis Dóminum : quia quem quærebam, apparuit mihi : * Et dum flerem ad monuméntum, vidit Dóminum meum, allelúia. **V.** Recedéntibus discípulis non recedebam, et amoris ejus igne succénsa ardébam desidério. — Et dum.

Lectio iij.

QUÆ est ista, quæ ascendit de deserto, deliciis affluens, innixa super diléctum suum? Sub árbore malo suscitávi te : ibi corrúpta est mater tua, ibi violáta est genitrix tua. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum : quia fortis est ut mors diléctio : dura sicut inférnus æmulátio : lámpades ejus lámpades ignis atque flammárum. Aquæ multæ non potuérunt extingueré caritátem, nec flúmina óbruunt illam.

R. Tulérunt Dóminum meum, et nescio ubi posuérunt eum. Dicunt ei Angeli : Múlier quid ploras? surréxit, sicut dixit : * Præcedet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis.

V. Dum ergo fleret, inclinavit se, et prospexit in monumentum, et vidit duos Angelos in albis sedentes, qui dicunt ei. — Præcedet. **Gloria Patri.** Præcedet.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

Homilia xxv. in Evang.

Lectio iv.

MARÍA Magdaléne, quæ fúerat in civitate peccátrix, amándo veritátem, lavit lácrymis máculas criminis : et vox Veritátis implétur, quæ dicitur : Dimissa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum. Quæ enim prius frígida peccándo remánserat, póstródum amándo fórtiter ardébat. Quæ a monumento Dómini, étiam discípulis recedéntibus, non recedébat : exquirebat, quem non invénerat : flebat inquirendo, et amoris sui igne succénsa, ejus quem ablátum crédidit, ardébat desidério. Unde cóntigit, ut eum sola tunc vidéret, quæ remánserat ut quæreret : quia nimirum virtus boni óperis, perseverántia est.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirábiliter dextera tua. **V.** Spécie tua et pulchritúde tua, inténde, prospere procéde, et regna. — Et dedúcet te.

Lectio v.

QUÆSIVIT ergo prius, et mínime invénit : perseverávit ut quæreret, unde et cóntigit ut inveniret : actúmque est, ut desidéria diláta crescerent, et crescéntia cape-rént quod inveníssent. Hinc est enim, quod de eódem sponsa Ecclésia in Cánticis canticórum dicit : In léctulo meo per noctes quæsívi quem díligit ánima mea. Diléctum namque in léctulo quærimus, quando in præsentis vitæ aliquántula réquie Redemptóris nostri desidério suspirámus. Per noctem quærimus : quia etsi jam in illo mens vígilat, tamen adhuc óculus calígat.

R. Diléxisti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Dóminus, Deus tuus óleo lætitiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vij.

SED qui dilectum suum non invenit, restat ut surgat, civitatem circum-
eat, id est, sanctam electorum Ecclesiam mente et inquisitione percurret: per vicos eum et plateas quaerat, id est, per angusta et lata gradientes aspiciat, ut si qua invenire in eis valeat, ejus vestigia exquirat: quia sunt nonnulli etiam vitae secularis, qui imitandum aliquid habeant de actione virtutis. Querentes autem nos vigiles inveniunt, qui custodiunt civitatem: quia sancti Patres, qui Ecclesiae statum custodiunt, bonis nostris studiis occurrunt, ut suo vel verbo, vel scripto nos doceant. Quos cum paululum pertransimus, invenimus quem diligimus: quia Redemptor noster etsi humilitate homo inter homines, divinitate tamen super homines fuit.

℞. Fallax gratia. [153]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. vij. f

IN illo tempore: Rogabat Jesum quidam de Pharisaeis, ut mandu-

caret cum illo. Et ingressus domum Pharisaei discubuit. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi. **Libro 50. Homilia xxij. tom. 10.**

SVangelium cum legeretur, attentissime audistis: et res gesta narrata atque versata est ante oculos cordis vestri. Vidistis enim non carne, sed mente, Dominum Jesum Christum in domo Pharisaei recubentem, et ab illo invitatum non fastidientem. Vidistis etiam in civitate mulierem famosam, mala utique fama, quae erat peccatrix, non invitata irruisse convivio, ubi suus medicus recubebat, et quaesisse pia impudentia sanitatem: irruens, quasi importuna convivio, opportuna beneficio. Noverat enim quanto morbo laboraret: et illum ad sanandum esse idoneum, ad quem venerat, sciebat.

℞. Os suum aperuit sapientiae, et lex clementiae in lingua ejus: consideravit semitas domus suae, * Et panem otiosa non comedit. ℣. Gustavit et vidit quia bona est nego-

tiatio ejus: non exstinguetur in nocte lucerna ejus. — Et.

Lectio viij.

Accessit ergo non ad pedes. Et quae diu male ambulaverat, vestigia recta quaerebat. Prius fudit lacrymas cordis, et lavit Domini pedes obsequio confessionis, capillis suis tersit, osculata est, unxit: tacita loquebatur, non sermonem promebat, sed devotionem ostendebat: Quia ergo tetigit Dominum rigando, osculando, tergendo, ungerendo pedes ejus: Pharisaeus, qui invitaverat Dominum Jesum Christum, quia ex illo genere erat hominum superborum, de quibus Isaías Propheta dicit: Qui dicunt, Recede longe a me: noli me tangere, quoniam mundus sum: putavit Dominum nescisse mulierem.

℞. Regnum mundi, et omnem ornatum saeculi contempsi propter amorem Domini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amavi, in quem credidi, quem dilexi. ℣. Eructavit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea

Regi. — Quem. Gloria Patri. Quem.

Lectio ix.

O Pharisae invitator, et irrisor Domini: Dominum pascis, et a quo pascendus sis, non intelligis? Unde scis Dominum nescisse quae fuerit illa mulier, nisi quia permissa est accedere, nisi quia, illo patiente, osculata est pedes ejus, nisi quia tersit, nisi quia unxit? Haec enim non debuit permitti facere in pedibus mundis mulier immunda? Ad illius ergo Pharisaei pedes sitalis mulier accessisset, dicturus erat, quod Isaías de talibus dicit: Recede a me, noli me tangere: quoniam mundus sum. Accessit autem ad Dominum immunda, ut rediret munda. Accessit agra, ut rediret sana. Accessit confessa, ut rediret professa.

Te Deum laudamus. 18.

AD LAUDES.

Hymnus.

SUMMI Parentis Unice Vultu pio nos respice, Vocans ad arcem gloriae Cor Magdalenaë poenitens. Amissa drachma regio Recondita est aërio, Et gemma deterso luto Nitore vincit sidera.

Jesu, medéla vúlnerum,
Spes una pœniténtium
Per Magdalénæ lácrymas
Peccáta nostra díluas.

Dei Parens piíssima
Hevæ nepótes flébiles
De mille vitæ flúctibus
Salútis in portum vehas.

Uni Deo sit glória
Pro multifórmí grátia,
Peccántium qui crímína
Remíttit, et dat præmia.
Amen.

℣. Elégit eam Deus, et
præelégit eam. ℞. In ta-
bernáculo suo habitáre
facit eam.

Ad Bened. Añã. Mariã
unxit pedes Jesu, et extér-
sit capíllis suis, et domus
impléta est ex odóre un-
guénti.

Vesp. a Capit. de seq.
¶ Si vero dici contigerit
ij. Vesp. S. Mariæ Magda-
lenæ integras, tunc Hym-
nus sumitur ex j. Vesp.
℣. Elégit. Añã ad Magnif.
Múlier. ut infra.

DIE XXIII. JULII.

S. Apollinaris

Episc. et Mart. Duplex.

Omnia de Comm. unius
Mart. [29] præter seq.

Oratio.

Deus fidélium remune-
rátor animárum, qui
hunc diem beáti Apolliná-

ris sacerdotís tui martyrio
consecrásti : tríbue nobis
quæsumus fámulis tuis; ut
cujus venerándam cele-
brámus festivitátem, pré-
cibus ejus indulgéntiam
consequámur. Per Dómi-
num.

Commem. præced. Añã.
Múlier, quæ erat in civi-
táte peccátrix, áttulit ala-
bástrum unguénti, et stans
retro secus pedes Dómini,
lácrymis cœpit rigáre pe-
des ejus, et capíllis capítis
sui tergébat.

℣. Elégit eam Deus, et
præelégit eam. ℞. In ta-
bernáculo suo habitáre
facit eam.

Postea S. Liborii Episc.
et Confess. Añã. Sacérdos
et Póntifex, et virtútum
ópifex, pastor bone in pó-
pulo, ora pro nobis Dómi-
num.

℣. Amávit eum.

Oratio.

DA quæsumus omnípo-
tens Deus : ut beáti
Libórii Confessóris tui at-
que Pontíficis veneránda
solémnitas, et devotió-
nem nobis áugeat et sa-
lútem. Per Dóminum no-
strum.

In j. Nocturno, Lectio-
nes de Scriptura occur-
rente.

In II. Nocturno.

Lectio ii.

Pollináris cum prin-
cipe Apostolorum
Antiochia Romam
venit : a quo ordinátus
Episcopus, Ravénnam ad
Christi Dómini Evangé-
lium prædicándum mitti-
tur : ubi cum ad Christi
fidem plúrimos convérte-
ret, captus ab idolórum
sacerdotibus grávitè cæ-
sus est. Cumque ipso orán-
te Bonifácus nóbilis vir,
qui diu mutus fúerat, lo-
querétur, ejúsque filia
immúndo spíritu liberáta
esset; iterum est in illum
commóta sedítio. Itaque
virgis cæsus, ardéntes car-
bónes nudis pédibus pré-
mere cógitur : quem cum
subjéctus ignis nihil læde-
ret, ejicitur extra urbem.

℞. Honéstum fecit illum
Dóminus, et custodívit
eum ab inimícis, et a se-
ductóribus tutávit illum :
* Et dedit illi claritátem
ætérnam. ℣. Descendít-
que cum illo in fóveam :
et in vínclis non dereli-
quit eum. — Et dedit.

Lectio v.

IS vero latens aliquám-
diu cum quibúsdam
Christiánis, inde proféctus
est in Æmíliam, ubi Ru-

fíni patrítii filiam mór-
tuam ad vitam revocávit:
ut proptérea tota Rufini
família in Jesum Christum
créderet. Quare vehemén-
ter incénsus præféctus ac-
cérst Apollinárem, et cum
eo grávitè agit, ut finem
fáciat disseminándi in
urbe Christi fidem. Cujus
cum Apollináris jussa ne-
gligeret, equúleo cruciá-
tur : in cujus plagas aqua
fervens infúnditur, saxó-
que os túnditur : mox fér-
reis vínclis constrictus
inclúditur in cárcere.
Quarto die impósitus in
navem, mittitur in exsí-
lium : ac facto naufrágio
venit in Mysiam, inde ad
ripam Danúbii, póstea in
Thráciam.

℞. Desidérium ánimæ
ejus tribuísti ei Dómine,
* Et voluntáte labiórum
ejus non fraudásti eum.
℣. Quóniam prævenísti
eum in benedictiónibus
dulcedínis : posuísti in
cápite ejus coronam de
lápide pretiósio. — Et.

Lectio vi.

CUM autem in Serápi-
dis templo dæmon se
respónsa datúrum negá-
ret, dum ibídem Petri
Apóstoli discipulus mora-
rétur; diu conquisítus in-

véntus est Apollináris: qui iterum jubétur navigáre. Ita reversus Ravénnam, ab iisdem illis idolórum sacerdotibus accusátus, centurióni custodiéndus tráditur: qui cum occúlte Christum cóleret, noctu Apollinárem dimisit. Re cógnita, satéllites eum persequúntur, et plagis in itinere conféctum, quod mórtuum créderent, relínquunt. Quem cum inde Christiáni sustulissent, séptimo die exhórtans illos ad fidei constántiam, martyrii glória clarus migrávit e vita. Cujus corpus prope murum urbis sepúltum est. *℞. Stola. [37]*

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. xxij. c

In illo témpore: Facta est conténtio inter discipulos, quis eórum viderétur esse major. Et reliqua. Homília sancti Ambrósii Episcopi. *Libro 10. in Lucæ cap. xxij. post init.*

Regnium Dei non est de hoc mundo. Non ergo æqualitátis hómini ad Deum, sed similitúdinis æmulatio est. Solus enim Christus est plena imágo Dei,

propter expréssam in se patérnæ claritúdinis unitátem. Justus autem homo ad imáginem Dei est, si propter imitándam divínæ conversatiónis similitúdinem mundum hunc Deicognitióne contémnat; voluptatésque terrénas verbi perceptiône despiciat, quo álimur in vitam: unde et corpus Christi édimus, ut vitæ ætérnæ possimus esse partícipes.

*℞. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.*

℞. Quóniam prævenisti eum in benedictiönibus dulcédinis, posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretiósio. — Expréssa.

Lectio viij.

Non enim victus et potus nobis præmii loco spondétur et honóris, sed communicatio grátiae cœlestis et vitæ. Neque duódecim throni tamquam áliqua corporális sunt receptácula sessiönis: sed quia sicut secúndum divínam similitúdinem júdicat Christus cognitióne córdium, non interrogatióne factórum, virtútem remunérans, impietatémque condémnans:

ita et Apóstoli in júdicium spiritalé formántur remunératióne fidei, et exsecratióne perfídiæ, virtúte errórem redarguéntes, sacrilegos ódio persequéntes.

*℞. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsivit, sed ad cœlestia regna pervénit. ℞. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui minas. Glória Patri. Qui minas.*

Lectio ix.

Convertámur ígitur, et caveámus, ne in perditionem áliqua inter nos de praelatióne possit esse conténtio. Si enim conténdebant Apóstoli, non excusatióne obténditur, sed cautióne propónitur. Si Petrus aliquándo convertitur, qui ad primam Dómini secúsus est vocem: quis potest dícere, cito se esse conversum? Cave ergo jactántiam, cave sæculum. Ille enim confirmáre jubétur fratres suos, qui dixit: Omnia dimisimus, et secúti sumus te. Te Deum laudámus. 18.

In Laud. Comm. simpl. Añá. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℞. Justum dedúxit.

Si vero hodie fuerit Sabbatum, ix. Lectio erit de Vigilia anticipata S. Jacobi Apostoli cum ejus Commem. in Laud.; et tunc pro Commem. S. Liborii dicatur Oratio. Exáudi. ut in Comm. Conf. Pont. [83]

In ij. Vesp. fit Commem. S. Christinæ Virg. et Mart. Añá. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℞. Spécie tua.

Oratio.

Indulgéntiam nobis, quæsumus Dómine, beáta Christina Virgo et Martyr implóret: quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professiône virtútis. Per Dóminum.

DIE XXIV. JULII.

In Vigilia S. Jacobi

Apostoli.

Homil. Cum cuncta sacra. ut in Vigiliis Apost. [1]

Ad Laudes ut in Psalterio: et dicuntur Preces feriales flexis genibus.

Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus : ut beati Jacobi Apóstoli tui, quam prævenimus, veneranda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

**Commemor. S. Christi-
næ, Añã.** Símile est regnum cælórum hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósã, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

✠. Diffúsa est.

DIE XXV. JULII.

S. Jacobi

Apostoli. Duplex ij. class.

Omnia de Communi Apostolorum [2] præter sequentia.

Oratio.

Esto Dómine plebi tuæ sanctificátor et custos : ut Apóstoli tui Jacobi munita præsídiis, et conversatióne tibi placeat, et secúra mente desérviat. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones. Sic nos existimet. **de Communi. [9]**

In II. Nocturno.

LECTIO Iª.

Jacóbus, Zebedæi filius, Joánnis Apóstoligermánus frater, Galilæus, inter primos Apóstolos vocátus cum fratre, relictis patre ac rétibus, secútus est Dóminum, et ambo ab ipso Jesu Boanérges, id est, tonítrui filii sunt appelláti. Is unus fuit ex tribus Apóstolis, quos Salvátor máxime diléxit, et testes esse vóluit suæ transfiguratiónis, et interesse miraculo, cum archisynagógi filiam a mórtuis excitávit, et adesse cum secessit in montem Olivéti. Patrem oráturus, ántequam a Judæis comprehenderétur

✠. Vidi conjúctos viros hábentes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. ✠. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, et dicéntem. — Isti sunt viri.

LECTIO IIª.

Post Jesu Christi ascénsu in cælum, in Judæa et Samaría ejus divinitatem prædicans, plúrimos ad cristiánam fidem perdúxit. Mox in Hispaniam proféctus, ibi áliquos ad Christum convertit; ex quorum número septem póstea Epíscopi a beáto Petro ordináti in Hispaniam primi directi sunt. Deinde Jerosólymam revérsus, cum inter álios Hermógenem magum fidei veritate imbuisset, Heródes Agrippa Cláudio imperatóre ad regnum elátus, ut a Judæis grátiam iníret, Jacóbum libere Jesum Christum Deum confiténtem cápitis condemnávit. Quem cum is, qui eum dúxerat ad tribúnal, fórtiter martyrium subeúntem vidisset; statim se et ipse Chri-

stiánum esse professus est.

✠. Beáti estis cum maledixerint vobis hómines, et persecúti vos fuerint, et dixerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósã est in cœlis. ✠. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejectionem vestrum tamquam malum propter Filium hóminis. — Gaudéte.

LECTIO IIIª.

AD supplicium cum raperéntur, petiit ille a Jacóbo véniam : quem Jacóbus osculátus, Pax, inquit, tibi sit. Itaque uterque est secúri percússus, cum paulo ante Jacóbus paralyticum sanáset. Corpus ejus póstea Compostéllam translátum est, ubi summa celebritate cólitur, convenientibus eo religiósus et voti causa ex toto terrarum orbe peregrinis. Memória ipsius natalis hodiérno die, qui translatiósne dies est, ab Ecclesiã celebrátur, cum ipse circa festum Paschæ, primus Apostolórum, Jerosólymis profúso sán-

guine testimonium Jesu Christo dederit.

℞. Isti sunt. [13]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xx. c

IN illo tempore : Accessit ad Jesum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorans et petens aliquid ab eo. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homilia lxvj. in Matth.

ON turbetur ququam, si a deo imperfectos dicimus Apóstolos fuisse : nondum enim mysterium crucis erat consummatum, nondum gratia Spiritus in corda ipsorum infusa. Quod si virtutem ipsorum discere cupis, quales post datam gratiam Spiritus fuerint, considera, et videbis omnem ab illis perversam affectionem fuisse superatam. Hac enim de causa eorum modo imperfectio revelatur, ut aperte percipere possis, quales subito per gratiam effecti fuerunt. Quod igitur nihil spiritale petebant, nec de cœlesti regno quidquam cogitabant, perspicuum

est. Sed tamen inspicimus etiam quomodo accedant, et quid dicant. Volumus, inquit, ut quodcumque petierimus, facias nobis. Ad quod Christus, Quid vultis? respondit : non ignorans certe, sed ut eos respondere cogat, et ulcus detegat, et ita medicamentum apponat.

℞. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo : * Cálícem Dómini bibérunt, et amici Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. — Cálícem.

Lectio vij.

Illi vero cum erubescerent, et verecundia prohiberentur, quoniam humano affectu eo devenerant, seorsum ab aliis discipulis Christum accipientes, interrogaverunt. Progressi sunt enim, inquit, ne illis manifesti fierent : et ita demum ea que volébant, dixerunt. Volébant autem, ut ego concipio, quoniam super duodecim sedes sessuros discipulos audierunt, primatum hujus consessus impetrare : et præponi quidem se ceteris sci-

bant ; Petrum vero sibi præferri formidantes, dicere ausi sunt : Dic ut unus a dextris, alter a sinistris sedeat. Et urgent dicentes : Dic. Quid igitur ipse? Ut significaret eos nihil petere spiritale, sed nec scire quidem quid postulent : non enim petere auderent, si scirent : Nescitis, ait, quid petatis : nescitis quam magnum hoc sit, quam mirabile, ac ipsas superiores excedens virtutes.

℞. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in caritate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam : * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operati sunt justitiam. — Quorum doctrina. Glória Patri. Quorum doctrina.

Lectio ij.

ET adjecit : Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum : et baptismo, quo ego baptizor, baptizari? Perpéndis, quomodo statim ab hac opinione ipsos removit, contraria eis disserens. Nam vos, inquit, de honoribus et de coronis mecum agitis : ego vero de luctami-

ne, atque sudore dissero. Non præmiorum hoc tempus est, nec illa gloria mea modo apparebit : sed cædis ac periculorum tempus præsens est. Perspice autem, qualiter ipso interrogationis modo et hortatur et allicit. Non enim dixit : Potestisne cædem subire, potestisne vestrum effundere sanguinem? sed, Quonam pacto potestis bibere calicem? Deinde alliciens, inquit, Quem ego bibiturus sum : ut ipsa cum eo communicatione laborum promptiores redderentur.

Te Deum laudamus. 18. In Laudibus tantum fit Commem. S. Christophori Mart. Aña. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.

℣. Justus ut palma.

Oratio.

Præsta quæsumus omnipotens Deus : ut qui beati Christophori Martyris tui natalitia colimus, intercessione ejus in tui nominis amore roborémur. Per Dóminum.

In ij. Vesperis fit Commemoratio sequentis.

DIE XXVI. JULII.

Sanctæ Annæ

Matris B. M. V. Dupl. ij. cl.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. [144] præter sequentia.

Añã. Simile est regnum cœlorum homini negotiatori quærenti bonas margaritas : inventa una pretiosa, dedit omnia sua, et comparavit eam.

℣. Spécie tua.

Oratio.

Deus, qui beatæ Annæ grâtiã conferre dignatus es, ut Genitricis unigéniti Filii tui mater effici mereretur : concède propitius, ut cujus volém-

nia celebrâmus, ejus apud te patrociniis adjuvémur. Per eúdem Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones. Mulierem fortem. **de Comuni. [148]**

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Damascéni.

Orat. ij. de Nativitate B. Mariæ, prope finem.

Lectio ib.

Ropónitur nobis Annæ thálamus, conjugális vitæ simul et virginitátis formam réferens, illam matris, hanc filiæ : quarum áltera recens sterilitate liberáta est, áltera autem aliquándo post Christi partum ad nostræ natúræ conditionem divíno opificio formátum, supra natúram est editúra. Mérito igitur Anna divíno spírítu plena, læto hilarique ánimo pèrsonat : Congaudéte mecum, quæ promissionis germen ex stérili ventre péperi, ac benedictionis fructum ubéribus meis, ut optáveram, nútrio. Sterilitátis mœstítiam éxui, ac lætam fecunditátis vestem indui. Congáudeat mecum hódie Anna illa, Phenénne adversária : et novum

hoc atque inopinátum miraculum, quod in me gestum est, suo exémplo concélebre.

℞. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam : * Et dedúcet te mirabiliter dextera tua, **℣.** Spécie tua et pulchritudine tua, inténde, prospere procéde, et regna. — Et dedúcet te.

Lectio v.

EXsúltet Sara senili gáudio géstiens, meúmque ab sterilitate concéptum præfigúrans. Concínant simul stériles et infecúndæ visitationem meam admirábili modo cœlitus factam. Dicant item matres omnes hac fecunditate præditæ : Benedictus qui orántibus id quod optábant, largítus est, et fecunditatem stérili dedit, ac felicíssimum illud germen Vírginis concéssit, quæ mater Dei secúndum carnem fuit, cujus venter cœlum est, in qua habitávit is, qui nullo loco capi potest. Cónsonam his nos quoque ipsi, quæ vocabátur stérilis, nunc autem virginei thálami mater éxstitit, laudem offerámus. Dicámus ad eam cum Scriptú-

ra : Quam beáta domus David, ex qua prodiísti, et venter in quo Deus sanctificationis arcam, hoc est eam, a qua ipse sine sémine concéptus est, fabricávit.

℞. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * Propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ. **℣.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. — Propterea.

Lectio vij.

Vere beáta es, ac ter beáta, quæ beatitudine donátam a Deo infántem, hoc est, Mariam, nómine quoque ipso magnóperè venerándam peperísti : ex qua Christus vitæ flos éxstitit, cujus Vírginis et gloriósus fuit ortus, et partus mundo sublímior. Nos quoque, o beatíssima fémina, tibi illud germen Vírginis congratulamur. Etenim nostrum ómnium spem divínus concéssam, hoc est, promissionis fetum peperísti. Beáta revéra es, et beátus fructus ventris tui. Piórum autem lingua germen tuum magnificat, ac sermo omnis lætus partum tuum prædicat. Dignum sane quidem, ac máxime dignum est eam laudáre,

quæ divína benignitate oráculum accépit, ac talem et tantum nobis fructum édídít, ex quo dulcis Jesus pródiit.

℟. Fallax grátia. [153]

In *iiij. Nocturno, Homilia. Cœlorum regnum. de Communi.* [155]

In *Vesperis Commemor. sequentis.*

DIE XXVII. JULII.

S. Pantaleonis

Martyris.

Añã. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

℟. Glória et honóre.

Oratio.

Præsta quæsumus omnipotens Deus : ut intercedente beato Pantaleone Mártire tuo, et a cunctis adversitatibus liberémur in corpore, et a pravis cogitationibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Leectio *iiij.*

Antáleon Nicomediensis, nobilis medicus, ab Hermoláo Presbytero in Jesu Christi fide eruditus baptizátus est : qui mox

patri Eustórgio persuásit, ut Christiánus fieret. Quare cum Nicomediæ póstea Christi Dómini fidem libere prædicáret, et ad ejus doctrinam omnes cohortarétur, Diocletiano imperatóre equúleo tortus, et admótis ad ejus corpus lámínis cándentibus, cruciátus est : quam tormentórum vim æquo et forti ánimo ferens, ad extrémum gládio percússus, martyrii coronam adeptus est.

Te Deum laudámus. 18.

In *Laud. Añã.* Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. ℟. Justus.

Oratio ut supra.

DIE XXVIII. JULII.

SS. Nazarii et Celsi Martyrum, Victoris I. Papæ et Mart. ac Innocentii I. Papæ et Conf. Semiduplex.

Omnia de Comm. plur. Mart. [49] præter seq.

Oratio.

Sanctorum tuorum nos Dómine, Nazarii, Celsi, Victoris, et Innocentii confessio beata communiat : et fragilitati nostra subsidium dignanter exóret. Per Dñum.

In *j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.*

In *II. Nocturno.*

Leectio *iiij.*

Azárius, a beato Lino Papa baptizátus, cum in Gáliam profectus esset, ibi Celsum púerum, a se Christiánis præceptis prius instrúctum, baptizávit : qui una Trévirim eúntes, Nerónis persecutióne in mare utérque dejícitur, unde mirabiliter evasérunt. Póstea Mediolánum venientes, cum ibi Christi fidem disseminárent, ab Anolino præfecto, constantissime Christum Deum confitentes, cápite plectúntur : quorum corpóra extra portam Románam sepulta sunt. Quæ cum diu latuissent, Dei mónitu a beato Ambrósio conspersa recénti ságuine sunt invénta, tamquam si paulo ante martyrium passi essent : unde in urbem translata, honorífico sepúlcro contécta sunt.

℟. Sancti tui Dómine mirabile consecúti sunt iter, serviéntes præceptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra apparuit árida, et in Maribus sine impedi-

mento. ℟. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. — Terra.

Leectio *v.*

Ictor in Africa natus, Severo imperatóre rexít Ecclesiám. Confirmávit decretum Pii primi, ut sacrum Pascha die Dominico celebrarétur : qui ritus ut póstea in mores induceretur, hábita sunt multis in locis concilia : et in Nicæna dénique prima synodo sancítum est, ut Paschæ dies festus post quartam décimam lunam ageretur, ne Christiáni Judæos imitari videréntur. Státuit, ut quavis aqua, modo naturali, si necessitas cogeret, quicumque baptizari posset. Theódotum Coriárium Bizantínium docéntem Christum tantúmodo hóminem fuisse, ejécit ex Ecclesiá. Scripsit de quæstióne Paschæ, et alia quædam opúscula. Creávit duabus ordinatióibus mense Decémbri Presbyteros quatuor, Diáconos septem, Episcopos per diversa loca duódecim. Martyrio coronátus, sepelitur in Vaticáno, quinto Kaléndas Augústi. Sedit an-

nos novem, mensem unum, dies viginti octo.

✠. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine : * Ut heredes fierent in domo Domini. ✠. Tradiderunt corpora sua propter Deum, ad supplicia. — Ut heredes.

LECTIO VI.

InnoCentius Albanensis, sancti Hieronymi et Augustini ætate floruit : de quo ille ad Demetriadem virginem : Sancti Innocentii qui apostolicæ cathedræ, et beatæ memoriæ Anastasii successor et filius est, teneas fidem, nec peregrinam, quamvis tibi prudens callidaque videaris, doctrinam recipias. Eum tamquam justum Lot subtrahitum Dei providentia ad Ravennam servatum fuisse, scribit Orósius, ne Romani populi videret excidium. Is, Pelágio et Cælestio damnatis, contra eorum hæresim decretum fecit, ut parvuli ex christiana etiam muliere nati, per baptismum renasci deberent ; ut in eis regeneratione mundetur, quod generatione contraxerunt.

Probavit etiam, ut sabbato ob memoriam Christi Domini sepulturæ, jejunium servaretur. Sedit annos quindecim, mensem unum, dies decem. Quatuor ordinationibus mense Decembri creavit Presbyteros triginta, Diaconos quindecim, Episcopos per diversa loca quinquaginta quatuor. Sepultus est in cæmetério ad Ursum pileatum. ✠. Tamquam. [57]

In iij. Nocturno, Homilia. Dominus ac Redemptor. de Communi. [60]

Vesperæ a Capitulo de sequenti.

DIE XXIX. JULII.

S. Marthæ

Virginis. Semiduplex.

Omnia de Communi Virginum [122] præter seq.

Oratio.

EXaudi nos Deus salutis noster : ut sicut de beatæ Marthæ Virginis tuæ festivitate gaudemus, ita piæ devotionis erudiámur affectu. Per Dóminum.

Commem. præced. Aña. Gaudent in cælis animæ sanctorum, qui Christi vestigia sunt secuti : et quia pro ejus amore sanguinem suum fuderunt, ideo

cum Christo exsultant sine fine.

✠. Exsultabunt.

Deinde SS. Felicitis II. Papæ, Simplicii, Faustini, et Beatricis Mart. Aña. Istorum est enim regnum cælorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

✠. Lætámini.

Oratio.

Præsta quæsumus Dómine, ut sicut populus christiánus Mátyrum tuorum Felicitis, Simplicii, Faustini, et Beatricis temporáli solemnitate congáudet : ita perfruatur ætérna ; et quod votis celebrat, comprehendat effectum. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

LECTIO I^a.

Martha nobilibus, et copiósis paréntibus nata, sed Christi Dómini hospítio clárior, post ejus ascensum in cælum, cum fratre, soróre, et Marcélla pedissequa, ac Maximino, uno ex septuaginta duobus discipulis Christi Dómini, qui totam illam domum

baptizáverat, multisque aliis Christiánis, comprehénsa a Judæis, in navem sine velo ac remígio, imponitur, vastissimoque mari ad certum naufragium committitur : sed navis, Deo gubernante, salvis ómnibus Massíliam appúlta est.

✠. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam : * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ✠. Spécie tua et pulchritudine tua, inténde, prospere procéde, et regna. — Et.

LECTIO II^a.

EO miraculo, et horum prædicatióne, primum Massiliénses, mox Aquenses, ac finitimæ gentes in Christum crediderunt : Lazarusque Massiliénsium, et Maximinus Aquénsium Episcopus creatur. Magdaléna vero assuéta oratióne et pedibus Dómini, ut óptima parte contemplandæ cælestis beatitudinis, quam elégerat, frueretur, in vastam altissimi montis speluncam se contulit : ubi triginta annos vixit, ab omni hóminum consuetudine disjuncta, quotidieque per id tempus ad audiendas Cælestium laudes

in altum ab Angelis elata.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. — Propterea.

Lectio vi.

Martha autem, mirabili vitæ sanctitate, et caritate, omnium Massiliensium animis in sui amorem et admirationem adductis, in locum a viris remotum cum aliquot honestissimis feminis se recepit, ubi summa cum laude pietatis et prudentiæ diu vixit, ac demum, morte sua multo ante prædicta, miraculis clara migravit ad Dominum, quarto Kalendas Augusti. Cujus corpus apud Tarasum magnam habet venerationem.

R. Afferentur. [133]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. **Cap. x. g**

In illo tempore: Intravit Jesus in quoddam castellum: et mulier quædam, Martha nomine, excepit illum in domum suam. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Serm. xxvj. de Verbis Dñi.

Erba Domini nostri Jesu Christi, quæ modo ex Evangelio recitata sunt, admonent nos, esse unum aliquid quo tendamus, quando in hujus sæculi multitudine laboramus. Tendimus autem adhuc peregrinantes, nondum manentes: adhuc in via, nondum in patria: adhuc desiderando, nondum fruendo. Tamen tendamus, et sine pigritia, et sine intermissione tendamus, ut aliquando pervenire valeamus. Martha, et Maria duæ sorores erant, ambæ non solum carne, sed etiam religione germanæ: ambæ Domino cohæserunt, ambæ Domino in carne præsentem concorder servierunt.

R. Hæc est Virgo sapiens, quam Dominus vigilantem invenit, quæ accepit lampadibus sumpsit secum oleum: * Et veniente Domino, introivit cum eo ad nuptias. **V.** Media nocte clamor factus est, Ecce sponsus venit, exite obviam ei. — Et veniente.

Lectio viij.

Suscipit eum Martha, sicut solent suscipi peregrini: sed tamen suscepit famula Dominum, ægra Salvatorem, creatura Creatorem. Suscepit autem spiritu pascenda, in carne pascendum. Voluit enim Dominus formam servi accipere, et accepta forma servi, in illa pasci a servis, dignatione, non conditione. Nam et ista dignatio fuit, se præbere pascendum. Habebat carnem, in qua esuriret quidem, et sitiret: sed nescitis, quia in eremo esurienti Angeli ministrabant? Ergo quod pasci voluit, pascenti præstitit. Quid autem mirum, si et de sancto Elia præstitit viduæ, quem prius, corvo ministrante, pascēbat? Numquid pascendo defecerat, quando ad viduam mittebat? Nequaquam, sed religiosam viduam per obsequium exhibitum servo suo, benedicere disponebat.

R. Media nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exite obviam ei. **V.** Prudentes Virgines aptate vestras lampades. — Ecce. **Gloria Patri.** Ecce.

Lectio ix.

SIC ergo susceptus est Dominus tamquam hospes, qui in sua propria venit, et sui eum non receperunt: sed quotquot receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri: adoptans servos, et liberos faciens: redimens captivos, et faciens coheredes. Ne quis tamen vestrum forsitan dicat: O beati, qui Christum suscipere in domum propriam meruerunt! Noli dolere, noli murmurare, quia temporibus natus es, quando jam Dominum non vides in carne. Non tibi abstulit istam dignationem. Cum uni, inquit, ex minimis meis fecistis, mihi fecistis. Hæc de Domino pascendo in carne, sed pascēte in spiritu, pauca pro tempore dixerimus.

Te Deum. 18.

In Laud. Commem. simplicis, Aña. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: nolite timere: multis passeribus meliores estis vos.

V. Exsultabunt.

In ij. Vesp. Commemor. sequentis.

DIE XXX. JULII.
SS. Abdon et Sennen
Martyrum.

Añā. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sâguine Agni.

✠. Lætâmini.

Oratio.

DEus, qui sanctis tuis Abdon et Sennen ad hanc glóriam veniendi copiosum munus grâtiæ contulisti : da famulis tuis suorum véniam peccatorum; ut Sanctorum tuorum intercedentibus méritis, ab omnibus mereantur adversitatibus liberari. Per Dóminum.

LECTIO Iij.

ABdon et Sennen Persæ, Décio imperatore accusati, quod corpora Christianorum, quæ inhumata projiciebantur, in suo prædio sepelissent, jussu imperatoris comprehenduntur, et diis jubentur sacrificare. Quod cum facere negligerent, et Jesum Christum Deum constantissime prædicarent : traditos in arctam custodiam, Romam postea rediens Décius victos duxit in

triúmpho. Qui cum in Urbe ad simulacra attracti essent, ea detestati conspuerunt. Quamobrem ursis ac leonibus objecti sunt : quos feræ non audebant attingere. Demum gladiis trucidatis, colligatis pedibus tracti sunt ante Solis simulacrum : quorum corpora clam inde asportata, Quirinus Diáconus sepelivit in suis ædibus. **Te Deum. 18.**

In Laud. Añā. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt : nolite timere : multis passeribus meliores estis vos.

✠. Exsultabunt.

DIE XXXI. JULII.

S. Ignatii

Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [97] præter seq. Oratio.

DEus, qui ad majorem tui nominis glóriam propagandam, novo per beatum Ignatium subsidio militantem Ecclesiam roborasti : concede, ut ejus auxilio et imitatione certantes in terris, coronari cum ipso mereamur in cœlis. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

LECTIO iv.

Hispanus, nobili genere Loyolæ in Cantabria natus, primo catholici regis aulam, deinde militiam secutus est. In propugnatione Pampelonensi accepto vulnere graviter decumbens, ex fortuita piorum librorum lectione, ad Christi sanctorumque sectanda vestigia mirabiliter exarsit. Ad montem Serratum profectus, ante aram beatæ Virginis suspensis armis, noctem excubans, sacræ militiæ tirocinium posuit. Inde, ut erat indutus sacco, traditis antea mendico pretiosis vestibus, Manresam secëssit : ubi emendicatio pane et aqua victitans, exceptisque diebus Dominicis jejunans, aspera cætera cilicioque carnem domans, humi cubans, et ferreis se flagellis cruciantans, per annum commoratus est : claris adeo illustrationibus a Deo recreatus, ut postea dicere solitus sit : Si sacræ litteræ non exstarent, se tamen pro fide mori paratum ex iis solum, quæ sibi Man-

resæ patefecerat Dominus. Quo tempore homo litterarum plane rudis, admirabilem illum composuit exercitorum librum, sedis apostolicæ judicio et omnium utilitate comprobatum.

✠. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem æternam. ✠. Justum dedit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Et dedit.

LECTIO v.

UT vero se ad animarum lucra rite formaret, subsidium litterarum, a grammatica inter pueros exorsus, adhibere statuit. Cumque nihil interim omitteret de studio aliënæ salutis, mirum est, quas ubique locorum ærumnas ac ludibria devoraverit, asperrima quæque, et vincula, et verbera pene ad mortem usque perpessus : quibus tamen longe plura pro Dómini sui glória semper expertebat. Lutetiæ Parisiorum adjunctis sibi ex illa academia variarum nationum sociis novem, qui omnes artium magisteriis, et